

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 27/08

10 kwietnia 2008 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-345/06

Gottfried Heinrich

RZECZNIK GENERALNY E. SHARPSTON PROPONUJE, ABY ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA LOTNICTWA UZNAĆ ZA NIEISTNIEJĄCE

Trwały i zamierzony brak publikacji załącznika do rozporządzenia zawierającego między innymi wykaz przedmiotów zakazanych jako bagaż kabinowy jest naruszeniem tak dalece poważnym, że nie może być tolerowane we wspólnotowym porządku prawnym

Artykuł 254 traktatu WE stanowi, że rozporządzenia są publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Pod koniec 2002 roku Parlament i Rada przyjęły rozporządzenie dotyczące bezpieczeństwa lotnictwa¹. W załączniku do tego rozporządzenia określono wspólne podstawowe normy w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa. Poza innymi kwestiami, załącznik wskazywał w sposób ogólny rodzaj przedmiotów, których wniesienie na pokład statku powietrznego jest niedozwolone wymieniając między innymi „pałki: pałki metalowe pokryte skórą, pałki gumowe, kije baseballowe lub podobne przedmioty”. W rozporządzeniu ustanowiono również, że niektóre środki nie podlegają publikacji i są jedynie udostępniane właściwym organom. Rozporządzenie to oraz załącznik zostały opublikowane.

W kwietniu 2003 r. Komisja przyjęła rozporządzenie² wykonujące wskazane powyżej rozporządzenie z 2002 r. Omawiane środki zostały określone w załączniku. Zgodnie z rozporządzeniem z 2002 r. załącznik ten nie został opublikowany, jakkolwiek komunikat prasowy Komisji ze stycznia 2004 r. zawierał pewne informacje dotyczące znajdujących się w wykazie przedmiotów zakazanych. Omawiany załącznik był wielokrotnie zmieniany, lecz nigdy nie został opublikowany, pomimo że dwa z rozporządzeń zmieniających wskazywały w motywach na potrzebę udzielenia pasażerom jasnych informacji w zakresie dotyczącym przedmiotów zakazanych.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 2320/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz.U. 2002 L 355, s.1)

² Rozporządzenie Komisji (WE) nr 622/2003 z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiające środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz.U. 2003 L 11, s. 4)

W dniu 25 września 2005 r. Gottfried Heinrich został zatrzymany podczas kontroli bezpieczeństwa na lotnisku Vienna-Schwechat w związku z tym, że w jego bagażu podręcznym znajdowały się rakietki tenisowe, stanowiące rzekomo przedmioty zakazane. Pomimo tego, wsiadł on do samolotu wnosząc na pokład wskazane rakietki tenisowe. W następstwie tego, pracownicy ochrony zażądali, aby opuścił on samolot.

G. Heinrich wniósł skargę do Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich (niezależna izba administracyjna kraju związkowego Dolna Austria). Sąd austriacki przedstawił Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich pytania prejudycjalne w kwestii, czy rozporządzenia lub fragmenty rozporządzeń mogą mieć moc wiążącą, jeżeli nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym.

W opinii przedstawionej w dniu dzisiejszym rzecznik generalny Eleanor Sharpston jest zdania, że **publikacja rozporządzenia wykonawczego z 2003 roku z wyłączeniem załącznika jest publikacją wadliwą i nieodpowiednią**, oraz że publikacja taka nie spełnia wymogów art. 254 WE.

W tym względzie rzecznik wskazuje, że obowiązek publikacji rozporządzeń jest jednoznaczny i brak jest od niego wyjątków. Załącznik stanowi integralną część aktu prawnego. Przyjęcie odmiennego stanowiska umożliwiłoby prawodawcy unikanie konieczności stosowania się do wymogów publikacji poprzez zwykłe umieszczenie istotnych przepisów w niepublikowanym załączniku. Właśnie taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. Adresat aktu prawnego nie może bez lektury załącznika stwierdzić, jakie skutki wywołuje rozporządzenie, ponieważ w załączniku zawarta jest cała jego istota.

Rzecznik generalny uważa, że przedstawione uzasadnienie braku publikacji, wedle którego nastąpiło to „zgodnie z rozporządzeniem 2320/2002 i w celu zapobiegania czynom bezprawnym” jest niewystarczające, podkreślając jednocześnie, że bardziej dokładne wyjaśnienie i tak by nie wystarczyło dla celów wyłączenia rozporządzenia z obowiązku pełnej publikacji. Rzecznik generalny wskazuje na „fundamentalną absurdalność” stanowiska Komisji. Jeżeli Komisja była, na podstawie rozporządzenia 2320/2002, zobowiązana do utrzymania tajności wykazu, to wówczas publikacja komunikatu prasowego stanowiła jawne naruszenie tego rozporządzenia. Jeżeli natomiast Komisja uznała, że wykaz ten jest wyłączony z obowiązku tajności, to oczywiście powinien on być zostać opublikowany w Dzienniku Urzędowym. Ponadto, jeżeli podstawowe „wskazówki” określające rodzaj przedmiotów zakazanych mogą zostać opublikowane, nielogiczny jest brak publikacji tego, co stanowi – jak się należy spodziewać – skonkretyzowaną wersję tych wskazówek. Ponadto rzecznik generalny uważa, że Komisja zaprzecza sama sobie wskazując w motywach do kolejnego rozporządzenia, że istnieje potrzeba udzielenia społeczeństwu informacji o wykazie przedmiotów zakazanych, a następnie nie dokonując publikacji tego wykazu.

W zakresie skutków tej **wadliwej i nieodpowiedniej publikacji**, rzecznik generalny Sharpston uważa, że **stanowi ona naruszenie podstawowego wymogu proceduralnego, co prowadzi przynajmniej do nieważności**. W tym zakresie rzecznik generalny wskazuje, że brak publikacji nie był ani przypadkowy, ani niezamierzony. Komisja w sposób zamierzony dokonała promulgacji szeregu nowych regulacji, za każdym razem nie publikując ich istotnej części (załącznika).

Rzecznik generalny uważa jednak, że Trybunał powinien zastosować dalej idący środek od stwierdzenia nieważności rozporządzenia i uznać je za nieistniejące. Rzecznik wskazuje, że nieprawidłowość, jaką obarczone jest rozporządzenie – trwałe i zamierzone uchybienie ustanowionego w art. 254 WE obowiązku publikacji w zakresie całej istoty rozporządzenia – jest

poważna w tak oczywistym stopniu, że nie może ona być tolerowana przez wspólnotowy porządek prawny. Takie rozstrzygnięcie wyjaśniłoby w sposób wyraźny, że brak dokonania publikacji rozporządzeń lub ich fragmentów – tym bardziej, jeśli jest zamierzony – jest nie do zaakceptowania w porządku prawnym Unii Europejskiej.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich rozpoczynają właśnie rozpoznanie tej sprawy. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : BG CS DE EN ES FR HU NL PL PT RO SK

Pełny tekst opinii znajduje się na stronie internetowej Trybunału

[Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-345/06](#)

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053